

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

15 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Negura Ion în numele inculpatului și avocatul Barbăneagră Sergiu în numele părții vătămate Ostrovschi Veaceslav, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Criuleni din 23 februarie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui

Minciuna Alexandru xxx, născut la xx.xx.xxxx,
originar și domiciliat în xxx,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 12.01.2016 - 23.02.2016;

Instanța de apel: 26.07.2016 - 13.10.2016;

Instanța de recurs: 07.02.2017 - 15.03.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 23.02.2016, *cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală*, Minciuna Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal la pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 5 ani cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, a fost suspendată executarea pedepsei cu închisoare pe un termen de probă de 1 an.

S-a dispus încasarea de la Minciuna Alexandru în folosul părții vătămate Ostrovschi Veaceslav a prejudiciului material cauzat în sumă de 40 132, 63 lei și a prejudiciului moral cauzat în sumă de 100 000 lei, în total dispunându-se încasarea prejudiciului în sumă de 140 132, 63 lei.

Au fost admise în principiu capetele de acțiune civilă înaintate de către partea vătămată Ostrovschi Veaceslav cu privire la încasarea de la Minciuna Alexandru a salariului pentru primii trei ani în mărime de 166 068 lei, a pensiei pentru întreținerea copiilor minori Ostrovschi Alina în sumă de 65 656 lei și Ostrovschi Veaceslav în sumă de 49 737 lei și pentru soție în sumă de 57 780 lei, urmând ca asupra cuantumului acestor despăgubiri să hotărască instanța civilă.

În rest, acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Ostrovschi Veaceslav a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Minciuna Alexandru la 11.10.2015, aproximativ ora 04.00, aflându-se acasă în satul Corjova, raionul Criuleni, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în rezultatul unui conflict iscat cu cet. Minciuna Nicu și Ostrovschi Veaceslav, care se aflau la el în ospete, intenționat, cu un cuțit de bucătărie, i-a aplicat cet. Ostrovschi Veaceslav o lovitură în regiunea subclaviclei stângi, în rezultatul căreia i-a cauzat ultimului o plagă tăiată-înțepată cu lezarea arterei subclaviobrahiale pe stânga, leziune care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 344D din 20.10.2015 se califică ca vătămări grave.

Acțiunile lui Minciuna Alexandru au fost încadrate în dispoziția art. 151 alin. (1) Cod penal.

3. Împotriva sentinței, apeluri au declarat:

3.1. *procurorul*, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Minciuna Alexandru să fie condamnat în baza art. 151 alin.(1) Cod penal la 6 ani 8 luni închisoare, în penitenciar de tip semiînchis.

În susținerea apelului a indicat că pedeapsa condiționată stabilită inculpatului este una prea blândă pentru fapta săvârșită, totodată instanța neindicând suficiente motive de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal care ar fi raționale ca Minciuna Alexandru să nu execute pedeapsa cu închisoare.

3.2. *avocatul Negura Ion în numele inculpatului*, care a solicitat respingerea cererii cu privire la încasarea din contul inculpatului în folosul părții vătămate Ostrovschi Veaceslav a prejudiciului material și moral cât și capetele din acțiunea civilă admisă în principiu deoarece instanța de fond a aplicat eronat normele de drept material și normele de drept procedural dat fiind faptul că instanța a constatat că nu sunt probate solicitările și urma în conformitate cu art. 387 alin. (1) Cod procedură penală să le respingă ca nefondate.

Cu soluția instanței de fond referitor la admiterea în principiu a capetelor din acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Ostrovschi Veaceslav cu privire la încasarea de la inculpatul Minciuna Alexandru a salariului pentru primii trei ani în mărime de 166 068 lei, a pensiei pentru întreținerea copiilor minori Ostrovschi Alina în sumă de 65 656 lei și Ostrovschi Veaceslav în sumă de 49 737 lei și pentru soție în sumă de 57 780 lei, de asemenea nu este de acord.

3.3. *partea vătămată Ostrovschi Veaceslav*, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și emiterea unei hotărâri noi prin care a fi recunoscut vinovat și condamnat Minciuna Alexandru în baza art. 151 alin.(1) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 6 ani 8 luni, totodată a fi admisă acțiunea civilă cu încasarea în contul său a prejudiciilor în volumul solicitat.

În susținerea apelului a indicat că pedeapsa stabilită inculpatului este prea blândă, astfel nu își va atinge scopul corijării acestuia. Inculpatul are un comportament violent și antisocial, anterior în privința lui a fost pornită o altă cauză penală în baza art. 152 Cod penal, care însă a fost încetată având ca temei împăcarea părților.

De asemenea, a menționat că inculpatul nu a reparat prejudiciul material și moral cauzat, nu și-a cerut scuze, manifestă un comportament arogant, fapt ce demonstrează că nu a conștientizat acțiunile sale.

După pronunțarea sentinței s-a constatat că atât urmărirea penală cât și cauza penală în privința lui Minciuna Alexandru cât și în privința tatălui acestuia Minciuna Vladimir a fost desfășurată și examinată de către același procuror și judecător, astfel apelantul consideră că aceștia urmau a se abține de la judecare.

Totodată, partea vătămată a invocat că se afla în spital la tratament și nu se putea prezenta la examinarea cauzei, iar instanța nu a ținut cont de acest fapt și a examinat cauza în lipsa sa. La fel, contrar dispozițiilor art. 377 Cod de procedură penală, la etapa dezbaterilor judiciare nu i s-a oferit cuvânt avocatului părții vătămate.

Referitor la acțiunea civilă, partea vătămată a invocat că în rezultatul acțiunilor infracționale ale inculpatului i-a fost cauzat un prejudiciu material imens format din cheltuieli pentru investigație și tratament, inclusiv cheltuieli pentru medicamente și transport. De asemenea, ultimul a fost încadrat în gradul II de invaliditate, la moment se află în incapacitate de a munci și a întreține familia, mai mult, starea sănătății este gravă fiind mereu la tratament, incapacitatea de a munci este pe o perioadă nedeterminată, fiind necesar tratament periodic. A mai menționat că este căsătorit, are la întreținere doi copii minori și soția care se află în concediu pentru îngrijirea copilului, astfel urmând a fi încasate cu titlu de plăți lunare, salariul său în mărime de 4613 lei pentru imposibilitate de a munci, ce corespunde cu salariul mediu lunar pe economie stabilit de biroul național de statistică; indemnizația pentru întreținerea copiilor minori în mărime bănească fixă care să acopere coșul minim de consum: pentru Ostrovschi Alina în mărime de 1823,8 lei lunar, din 11.10.2015 până la atingerea majoratului; pentru Ostrovschi Stanislav în mărime de 1381,5 lei lunar, din 11.10.2015 până la atingerea majoratului; pentru soția sa Ostrovschi Diana - pensia pentru întreținere în sumă de 1605 lei lunar până la atingerea copilului a vârstei de 6 ani;

Astfel, apelantul a considerat că sumele urmează a fi încasate ca plată unică pentru o perioadă de 3 ani de zile, și anume, suma salariului constituind 166 068 lei, suma pensiei pentru întreținerea minorului Ostroschi Alina - 65 656 lei, Ostrovchi Stanislav - 49 737 lei și pentru soție - 57 780 lei.

Totodată, apelantul a contestat sentința și în partea prejudiciului moral, menționând că inculpatul prin acțiunile sale i-a cauzat suferințe fizice și psihice enorme și fiind în stare gravă până în prezent suportă tratament și intervenții chirurgicale, a fost în prag de deces, vătămarile corporale fiind grave periculoase pentru viață și sănătate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016, s-a dispus:

- Respingerea apelului avocatului Negura Ion declarat în numele inculpatului, ca nefondat.

- Admiterea apelului procurorului și apelului părții vătămate Ostrovschi Veaceslav, casarea parțială a sentinței atacate și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Minciuna Alexandru, recunoscut vinovat de comiterea

infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (1) Cod penal, a-i numi pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, sub formă de 5 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a constatat că pentru a pronunța sentința instanța de fond a stabilit corect circumstanțele de fapt iar acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în drept.

Colegiul a menționat că deși instanța de judecată a dispus examinarea cauzei conform prevederilor art. 364¹ Cod procedură penală, din materialele dosarului rezultă că inculpatul nu a fost audiat în cadrul examinării cauzei în prima instanță, nu a fost prevenit de răspundere penală pentru darea declarațiilor false potrivit art. 108 Cod de procedură penală. Totuși, acesta a depus înscris personal cum că recunoaște vina integral și solicită examinarea cauzei în baza probelor acumulate la urmărirea penală, care a fost admis de instanță. Astfel, Colegiul a considerat că examinarea cauzei a avut loc în procedura simplificată, în baza probelor de la urmărirea penală, instanța de fond acumulând doar probe ce țin de acțiunile civile înaintate de partea vătămată care s-a constituit ca parte civilă.

În opinia instanței de apel la stabilirea pedepsei închisorii instanța de fond a respectat prevederile art. 75-77 Cod penal și a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii comise care, conform prevederilor art. 16 Cod penal, se referă la infracțiuni grave, de persoana inculpatului care la locul de trai se caracterizează pozitiv (f.d. 71), este căsătorit și are la întreținere un copil minor, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, de condițiile de viață ale familiei lui.

Totodată Colegiul a reținut că instanța de fond în mod greșit și nejustificat a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei numite lui Minciuna Alexandru stabilindu-i termen de probă de 1 an, ori la caz nu au fost reținute circumstanțe ce ar fi dat posibilitate de a aplica prevederile art. 90 Cod penal.

Astfel, Colegiul nu a fost de acord cu această concluzie, reținând că reieșind din circumstanțele cauzei și persoana inculpatului, stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe termen de 5 ani, cu suspendarea acesteia conform art. 90 Cod penal pe termen de probă de 1 an, admite un raționament fals și contrar măsurii să atingă scopul urmărit de pedeapsa penală în cazul lui.

Totodată, Colegiul a remarcat că stabilirea unei pedepse cu aplicarea art. 90 Cod penal, în privința inculpatului este prea blândă. La această concluzie, Colegiul a ajuns reieșind din consecințele survenite în urma acțiunilor ilicite ale inculpatului, și anume urmările care au survenit: gruparea părții vătămate cu gradul II de invaliditate, inaptitudinea părții vătămate, care are doi copii minori, de a întreține familia și personalitatea inculpatului, comportamentul lui de până și după comiterea infracțiunii.

Pentru motivele reținute Colegiul a conchis că este rațională și obiectivă stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe termen de 5 ani cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, astfel pedeapsa va fi echitabilă în raport cu acțiunile inculpatului.

Cât privește apelurile apărătorului Negura Ion în numele inculpatului și a părții vătămate Ostrovschi Veaceslav în partea soluționării acțiunilor civile, Colegiul a considerat că acestea urmează a fi respinse, din următoarele considerente.

La evaluarea cuantumului despăgubirilor morale cauzate părții vătămate, instanța judecătorească a luat în vedere faptul că în urma comiterii infracțiunii ultimului i-a fost cauzat un prejudiciu material, exprimat prin cheltuielile suferite până la acel moment pentru tratament medical, dar și un prejudiciu moral manifestat prin pierderea speranței în viață.

Astfel, reieșind din circumstanțele cauzei, din acele suferințe psihice care au fost cauzate părții vătămate prin acțiunile inculpatului, de starea lui financiară, Colegiul a considerat că suma de 100 000 lei este echitabilă și suficientă a aduce satisfacție morală pentru repararea daunei morale părții vătămate, iar suma solicitată de 400 000 lei, instanța a considerat-o exagerată.

Mai mult, Colegiul a remarcat că inculpatul este căsătorit, are la întreținere un copil minor, nu este încadrat în câmpul muncii, nu dispune de careva avere și a ajuns la concluzia că solicitarea părții vătămate privind aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile pe mijloacele bănești în numerar sau din conturile bancare ce aparțin inculpatului, este neîntemeiată.

De asemenea, instanța de apel a reiterat că instanța de fond a individualizat corect sumele ce urmează a fi achitate părții vătămate ca despăgubire cu titlu de prejudiciu moral, ținându-se cont de faptul că pierderile suportate de partea vătămată sunt inestimabile și nerecuperabile, de gradul de vinovăție al inculpatului care a comis infracțiunea în stare de ebrietate, cât și de posibilitățile reale ale acestuia de a achita sumele percepute.

Cu referire la despăgubirile materiale solicitate de partea vătămată, Colegiul a menționat că instanța de fond just și clar sa expus în vederea admiterii în principiu a acțiunii civile pe acest capăt de cerințe și a lăsat a fi soluționat litigiul în ordinea civilă din lipsa materialului probator de a justifica sumele solicitate.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, recursuri ordinare declară:

5.1. Avocatul Negura Ion în numele inculpatului, care invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, doar în partea stabilirii pedepsei inculpatului, rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri prin care lui Minciuna Alexandru, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin.(1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, a-i stabili pedeapsa sub formă de 5 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fi suspendată pe termen de probă de 2 ani.

În susținerea recursului indică că pedeapsa numită inculpatului de către instanța de apel este prea aspră și inequitabilă în raport cu circumstanțele atenuante stabilite: recunoașterea vinei, caracteristica pozitivă a inculpatului de la locul de trai, lipsa antecedentelor penale, prezența copilului minor la întreținerea acestuia, astfel recurentul consideră că anume pedeapsa stabilită ultimului de către instanța de fond este una echitabilă și rațională în raport cu circumstanțele cauzei.

5.2. *Avocatul Barbăneagră Sergiu în numele părții vătămate Ostrovschi Veaceslav,* care invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct. 2),5),6),10),12) Cod de procedură penală solicită casarea hotărârilor emise la caz, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Minciuna Alexandru să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27, 145 Cod penal, cu stabilirea unei pedepse privative de libertate în limitele legii. A admite acțiunea civilă în sensul formulat cu dispunerea încasării din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate a prejudiciului material în mărime de 40 132,63 lei și celui moral în mărime de 400 000 lei.

Totodată, a fi dispusă încasarea din contul lui Minciuna Alexandru în beneficiul părții vătămate a salariului pentru primii 3 ani în mărime de 166 068 lei, pensia pentru întreținerea copiilor minori Ostrovschi Alina - 65 656 lei, Ostrovschi Stanislav - 49 737 lei și pentru soție - 57 780 lei.

În motivarea recursului a indicat aceleași motive expuse în cererea de apel declarată de către partea vătămată Ostrovschi Veaceslav pe larg relatate în pct.3.3. al prezentei decizii, textul apelului și prezentului recurs fiind identic.

6. Procurorul a depus referință pe marginea recursurilor declarate menționând că instanța de apel, casând sentința în partea stabilirii pedepsei inculpatului, și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, iar în final i-a stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă. De asemenea, a considerat legală și întemeiată decizia instanței de apel și în partea ce ține de latura civilă, astfel consideră că instanța urmează a decide asupra inadmisibilității recursurilor declarate ca fiind vădit neîntemeiate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Cu referire la recursul declarat de avocatul Negura Ion în numele inculpatului, Colegiul menționează că potrivit textului recursului, acesta invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală și anume, că

hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, însă din textul recursului rezultă că avocatul critică aplicarea pedepsei de către instanța de apel, eroare care se încadrează în pct. 10) alin.(1) al art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, însă Colegiul constată că acest temei nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, or recurentul nu a indicat nici un motiv concret care ar dovedi comiterea de către instanța de apel a acestei erori.

La acest capitol Colegiul menționează că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înlăture acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Astfel, s-a constatat că instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința lui Minciuna Alexandru, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, totodată ținând cont și de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Colegiul consideră că instanța de apel corect a remarcat că stabilirea inculpatului a unei pedepse cu aplicarea art. 90 Cod penal, este prea blândă, reieșind din consecințele survenite în urma acțiunilor ilicite ale acestuia, și anume gruparea părții vătămate cu gradul II de invaliditate, inaptitudinea acesteia, care are doi copii minori de a întreține familia și personalitatea inculpatului, comportamentul lui de până și după comiterea infracțiunii, astfel just fiind stabilită inculpatului o pedeapsă privativă de libertate.

Colegiul, menționează că circumstanțele indicate de către avocat în vederea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, și anume: recunoașterea vinei de către inculpat, caracteristica pozitivă a acestuia de la locul de trai, lipsa antecedentelor penale, prezența copilului minor la întreținere, nu pot servi ca circumstanțe pentru aplicarea articolului menționat, deoarece nicidecum nu au legătură cu faptele comise de către inculpat și nici nu-l caracterizează pe acesta ca pe o persoană tactică și responsabilă pentru acțiunile sale. Mai mult ca atât, recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate, situație prezentă în speță, nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă prevăzută de art.76 alin.(1) lit. f) Cod

penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat de avocatul Negura Ion în numele inculpatului pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Referitor la recursul avocatului Barbăneagră Sergiu în numele părții vătămate Ostrovschi Veaceslav, Colegiul penal evidențiază că acesta în recursul declarat indică drept temeiuri de casare pct. 2),5),6),10) și 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art. 30, 31 și 33; cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține, că temeiurile invocate nu și-au găsit confirmarea în cauza dată. Starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanțele de fond, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relatate și examinate în cuprinsul hotărârii atacate.

Referitor la temeiul invocat de recurent prevăzut de pct. 2) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul stipulează că potrivit art. 34 alin.(1) Cod procedură penală, în cazul în care există circumstanțele prevăzute la art. 33, judecătorul este obligat să facă declarație de abținere de la judecarea cauzei. Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, pentru aceleași motive, judecătorul poate fi recuzat și de către părțile în proces. Recuzarea trebuie să fie motivată și poate fi propusă, de regulă, înainte de începerea cercetării judecătorești. Astfel, Colegiul penal conchide că cele indicate de recurent în susținerea temeiului invocat, și anume că procurorul care a condus urmărirea penală și judecătorul care a examinat cauza în privința lui Minciuna Alexandru anterior au participat la instrumentarea și respectiv examinarea unei cauze penale și în privința tatălui acestuia, nu confirmă imparțialitatea judecătorului de a examina cauza în prima instanță, mai mult, în speța dată se reține lipsa unor cereri de recuzare a judecătorului sau procurorului cu invocarea motivelor concrete, prevăzute de art. 33 Cod de procedură penală, care ar face imposibilă participarea acestora la soluționarea cauzei respective. În consecință, în speță se constată lipsa erorii prevăzută de art. 427 alin.(1) pct. 2) Cod de procedură penală.

Colegiul menționează că avocatul invocând temeiul prevăzut de pct. 5) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, nu a concretizat în lipsa cui a avut loc judecata, or, instanța verificând materialele cauzei a constatat că examinarea cauzei, atât în instanța de fond cât

și în cea de apel, a avut loc cu participarea procurorului, inculpatului, avocatului acestuia, Gonciar Constantin, părții vătămate Ostrovschi Veaceslav și avocatului acestuia, Barbăneagră Sergiu. Colegiul menționează că ședința de judecată în instanța de fond din 14.01.2016 a fost amânată la cererea avocatului părții vătămate, ulterior Ostrovschi Veaceslav a fost prezent în ședința din 04.02.2016 când a avut loc examinarea cauzei (înaintarea cererilor și demersurilor, audierea inculpatului, cercetarea materialelor cauzei), după aceasta instanța oferind avocatului Barbăneagră Sergiu termen pentru întocmirea acțiunii civile. În ședința de judecată din 19.02.2016, când a avut loc înaintarea acțiunii civile, partea vătămată nu a fost prezentă însă a fost prezent avocatul său, iar în ședința din 23.02.2016 când a avut loc pronunțarea sentinței, Ostrovschi Veaceslav a fost prezent. Prin urmare, Colegiul a stabilit că eroarea indicată de recurent, nu a fost comisă de nici una dintre instanțele inferioare, aceasta fiind invocată formal.

Cu referire la pct. 6) art. 427 alin.(1) Cod de procedură invocat de recurent, Colegiul stipulează că, acesta conține 5 temeuri pentru recurs, iar avocatul recurent nu a concretizat care din aceste temeuri le pune la baza cererii de recurs înaintate și prin ce se confirmă aceste temeuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a unuia din cele 5 temeuri menționate este inadmisibilă, prin urmare prevederile art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a fost invocat de recurent declarativ.

În privința temeiului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, Colegiul evidențiază că acesta se invocă numai în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită. Cercetând materialele cauzei, instanța de recurs constată că în cadrul examinării cauzei în ședința de judecată din 04.02.2016, instanța a admis cererea inculpatului cu privire la examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală. Astfel, instanța de judecată conducându-se de prevederile art. 325 alin.(1) Cod de procedură penală, l-a condamnat pe Minciuna Alexandru în baza art. 151 alin.(1) Cod penal, adică în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Reieșind din cele menționate, Colegiul penal conchide că temeiul invocat nu persistă în cauză, deoarece instanțele de judecată nu au făcut o altă încadrare juridică a faptei comise de către Minciuna Alexandru decât cea în baza căreia acesta a fost pus sub învinuire.

Concomitent, se constată că instanța de apel a stabilit pedeapsa inculpatului cu respectarea prevederilor art. 61, 75-77 Cod penal, în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținându-se seama de prevederile art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea.

Este de menționat și faptul că referitor la acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, în partea pretinselor prejudicii materiale, instanțele de fond, în lipsa materialului probator, just și clar s-au expus în vederea admiterii în principiu a acțiunii înaintate, lăsând a fi soluționat litigiul în ordine civilă. De asemenea, decizia instanței de apel în partea ce ține de valoarea compensației pentru prejudiciul moral, este corectă, or mărimea compensației

apreciată de partea vătămată în sumă de 400 000 lei, este una exagerată în raport cu suferințele cauzate acesteia și rata vinovăției inculpatului.

Astfel, analizând materialele cauzei și hotărârea atacată, Colegiul nu a constatat vre-o eroare de drept ce ar afecta legalitatea ei, neexistând nici un temei de implicare a instanței de recurs în vederea casării acesteia.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Negura Ion în numele inculpatului și avocatul Barbăneagră Sergiu în numele părții vătămate Ostrovschi Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui *Minciuna Alexandru*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 12 aprilie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun